

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III](#)[Item Mythologia, Francfort, 1581 - III, 08 : De Rhadamantho](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - III, 08 : De Rhadamantho

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[24\] : De iudicibus inferorum](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - III, 08 : De Rhadamantho](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre III

[Mythologie, Paris, 1627 - III, 09 : De Rhadamanthe](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre III

[Mythologie, Lyon, 1612 - III, 08 : De Rhadamanthe](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Paginationp. 213-214

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Rhadamante](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Las atreus per vicos circumferret. Fama est longè lateque Minoem mari imperasse, atque propter Androgei mortem bello Atheniensibus illatos tributarios fecisse, ut in Theseo scriptum est à Plutarcho, & nos suo loco declarabimus. Habuit Minos Androgeum, Glaucum, Deucalionemq; filios, & Phædræ & Ariadnam. memoriæ prodidit Zezes 19. primæ chiliadæ Minoem à filiabus Cocali per dolum fuisse ita necatum: cum fugientem Dædalum insequens venisset in Siciliam, à Cocalo per benignè hospitio accipitur, tum ab eius filiabus, bulliente aqua arte Dædali è laqueari, summoque fastigio domus repente demissa, in balneum perfusus enecatur. fuit eius filius etiam ex Acacallide Oaxus, qui nomen dedit vbi Cretensi. Verùm sine Iouis & Europæ fuit filius, siue ob suas virtutes Iouis filius dici meruit, iudex apud inferos fuit creditus, ut scripsit Plato his in Gorgia: *Ἐγὼ μὲν οὖν τῶντα Ἰγνακίως περὶ τῶν ἀνθρώπων, ἵπτανσάμενος δίκας τοῖς ἑαυτοῦ, δύο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας, δύο τε καὶ ἑὸς ἀδάμανθου· ἵνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης, Ἄιακόν.* *Ego sanè vel vobis prior cum hac ipsa cognouerim, filios meos iudices institui, duos quidè ex Asia, Minoem ac Rhadamanthum; duum ex Europa, Æacum.* Atque ne omnia hic ascribam, eorum quæ sequuntur hæc est sententia: hi ergo postquam mortui homines eò accesserint, iudicabunt in prato, & in trivio, ex quo geminæ procedant viæ, altera ad Tartarum, altera ad insulas beatorum. Asiaticos Rhadamanthus; eos verò qui ex Europa accedent, Æacus iudicabit. Minoi illud erit munus, ut si quid fuerit ambiguum diiudicet, ut quàm iustissimum fiat iudicium, ac legitimè in posterum animæ demittantur. Hæc sunt illa quæ traduntur de Minoe inferorum iudice ab antiquis, quæ spectat ad id, de quo agitur, negotium. Nunc de reliquis iudicibus transigamus.

De Rhadamantho. CAP. VIII.

RHADAMANTHUM etiam Iouis Asterij & Europæ filiū ob singularem prudentiam & æquitatem animarum fuisse iudicem antiqui scriptores tradiderunt. Hunc aiunt omnium hominum suæ ætatis fuisse temperantissimum, cuius temperantiam admiratus Theognis, hæc de illo cecinit:

*ἂν εἰς σφραγισμένω μὲν ἔχητ' ἀδάμανθον αὐτῆ,
πλείστα δ' εἰδῆς Αἰολίδε Τισύφω.*

Quorum carminum sententia hæc est:

*Non tibi suspensus temperantia sit Rhadamanthus,
Pluraque cognoscat Æolide Sisypho.*

Fuerunt enim, ut constat, legumlatores Cretensium antiquissimi, viri optimi ac iustissimi: inter quos hi dicuntur excelluisse. Erat Rhadamanthus præfectus inquirendis criminibus præcipuè quæ quis in vita commisisset, ut testatur Virgilius libro sexto:

*Gnosius hæc Rhadamanthus habet durissima regna:
Castigatque, auditque, dolos, subigitque, fateri
Quia quis apud superos furto latatum inani,
Distulit in feram commissa piacula mortem.*

Hic & Æacus virgam tenere solebant dum iudicarent, ut scripsit Plato in Gorgia. Memorie prodidit Cicero lib. primo Tusculanarum Disputationum, quod dixit & Plato in Socratis Apologia, non hos solos fuisse iudices apud inferos, sed etiam Triptolemium iis fuisse additum. Sic enim scribit Cicero: Id multò iam bearius est, te, cum ab iis qui se iudicum numero haberi volunt, tuaseris, ad eos venite, qui verè iudices appellantur, Minoem, Rhadamanthum, Æacum, Triptolemium: conueniteque eos qui iuste & cum fide vixerint. Rhadamanthum tamen exulem è patria profugisse scribit Iliacius, quia fratrem suum interfecisset: ita enim inquit: *μετὰ γὰρ θάνατον Ἀμφιτρύωνος ῥαδάμανθος ἀνελὼν ἰδίον ἀδελφόν, φηγὼν ἐκ κρήτης, καὶ εἰς τὴν καλιῶα τῆς βοιωτίας ἐλθὼν, γαμῆται τὴν Ἀλκμήνην. Post Amphitryoniam mortem profugit Rhadamanthus, quia fratrem occidisset, è Creta: atque in Ocaleam Bœotia civitatem profectus, Alcmenã duxit uxorem.* Illud est proprium virtutis, ut viri boni patriam ubique inueniant: neque vllus est locus honorificus, quin pateat virtuti: quare qui se in aliquem locum, ut propriam patriam includendum putat, aut qui, nisi ubi natus est, se vivere non posse arbitratur, is omnino vel animi vel consilij est inops: cum solis plantis natura propriam patriam tradiderit, ubi illas affixit. Nunc de Æaco dicamus.

De Æaco. CAP. IX.

AÆACVS & ipse mortuorum iudex, ex Ægina Afopi filia & Ioue natus esse dicitur, quã in ignem conuersus compressit, ut innuit Ovidius in lib. sexto maioris sui operis, in his

Æacus